

Akan Kanlar Bizimdir, Ya Akıtanlar Kimdir...??

" Yıllardır cennet vatanımızda kanlar akıyor. Kardeş kardeşi vuruyor. Analar bacılar babalar ağlıyor. Ama bu feryadı nedense duyan yok... Birileri yıllardır güzel Türkiye'miz de oyun oynuyor. "

Bizlerde oyunun bir er parçası olarak bu oyunlarda yer alıyoruz...

 Şöyle gerilere dönüp bakınca 1970 öncesinde Türk milletinin başına bir Ermeni terör örgütü Asala belası musallat edilmiş ,ardından 1980 yılına kadar sağcı-solcu,ülkücü-komünist bölünmüşlüğü ile kardeş kardeşi vurmuş kurtarılmış mahalleler oluşturulmuş. Siyasi Bölünme had safhaya çıkmıştı. 12 Eylül ihtilali ile terör bitirilmiş Türk milleti biraz rahat nefes almış bu vatan için can verenler mücadele edenler işkencelerden geçirilmiş gençler cezaevlerinde yatmaya mahkum edilmiştir.

 Aradan geçen sürede dışgüçler Emperyalist devletler boş durmamış Türk milletinin başına PKK terör belasını sarmış yıllardır kardeşçe yaşayan Türk ve Kürt halkını birbirine düşman etmeye ayırıştırmaya çalışmışlar ve bunda da maalesef kısmi olarak başarı elde etmişlerdir.

 İşte günümüz Türkiyesinin 40 yılda yaşadıkları.

Sizler 1970-1980 yılları arasında kardeş kavgasının had safhada olduğu bir dönemde haksız yereiftirasonuc sırfülkücüolduğu için cezaevine atılmış gençlik yılları taş medresedegecen çileçekmişçilekeşbirYusufiyeli Fahrettin Budak'tan bahsededeğimFahrettin bey Iğdır'dann büyükşehre giden safbiranadolu delikanlısının başian glen iftradolu birhayatı yaşamışve yaşadıklarını "Akan kanlar bizimdiradlı kitapta toplamıştır.

 Evet Akan kanlar bizimdir ama ya akıtanlar kimdir..??ABD,İngiltere, Rusya,Almanya mı?Peki neden 40 yıl öncesinde ki gibi bu emperyalist devletlerin oyununa gelerek hala kardeş kavgası içindeyiz.Neden tarihten ders almayız.Bu devletler kendi aralarında sınırları kaldırırken Allahı, kitabı kıblesi vatani, bayrağı ,ülküsü bir insanların arasına kapılar ayrıcalıklar engeller koyuyor daha doğrusu bizler neden bu oyuna gelip ayrımcılık yapıyoruz...Hala çözmüş değilim....!!!

 Akan kanlar bizimdir kitabı ile ilgili birkaç satır ..Fahrettin beyi bu güzel eserinden dolayı kutluyorum ve herkese okumayı tavsiye ediyorum....Kitabın önsözünde bakın Fahrettin bey ne diyor."Değişik, ilgi çekici, ibret verici ve örnek teşkil edici yaşantıların kaleme alınması ve insanlığın istifadesine sunulması bana göre son derece önemli bir hadisedir. Hatıratların yazılışı teşvik edildikçe gelecek kuşakların önünün açılmasına ve denenmiş olumsuz şeylerin yeniden yaşanmasına mahal kalmadan kolayca dersler çıkarılmasına imkân sağlayacaktır. Yazmak ve tarihe havale etmek insanlığın harika bir buluşudur. Bu harika buluş insanlığın geleceğini aydınlatan ölmez ve sönmez bir ışıktır. İnsanlığa

dü–şen vazife bu harika ışığın çoğalmasını sağlamak ve geleceğin koynuna gerçeğin özünü ihtimamla bırak-maktır. Söz uçar yazı kalır anlayışıyla yazdığım kitapta, bir dönemin kargaşalı ortamında günahsız insanların nasıl acı ve ıstırap çektiklerini ibretle okuyacaksınız.

 Yaşadığım dönemi şartlarının ağırlığını bir kenara koyarak bazen günlük, bazen haftalık bazen de aylık olarak not etmeye çalıştım. Öyle zaman oldu ki kâğıt bulamadığım için yazılarımı sigara kâğıtlarına yaz–mak zorunda kaldım. Duruma, zamana ve imkâna göre yazdığım yazıları el altından ziyaretçilerimle dışarı çıkarttım. Başımdan geçen olayların yazılışında ve anıların yerli yerine oturtuluşunda en fazla dikkat ettiğim husus; akıl, yürek ve vicdan süzgecini daha bir dikkatli kullanmamdı.

Önemle üzerinde durduğum bir diğer husus da tarafsız kriterler çerçevesinde hareket etmemdi. Hatıralarımın renkli, çeşni dolu zenginliğinde kaybolurken tarafsız olmaya azami gayret sarf ettim. Kitapta yeri ve sırası geldikçe tenkitler yaparak, tespitler üzerinde durmaktan kaçınmadım. Yorumlarımda ve önerilerimde fikri çizgim doğrultusunda kalemimi serbest bırakmaktan geri kalmadım. Şahıslarla ilgili eleştirilerim yüzeyselden öteye geçmezken, dışımızdaki fikri akımların eleştirisel boyutunu geniş ve derin tutmaya çalıştım. Bu minval üzere kendi fikir yapımızda zaman içinde meydana gelen dönüş ve sapmaları illiyet anlayışıyla ortaya koyarak geleceğe not düşmeyi ihmal etmedim.

Bir acı dönemin açılışından kapanışına kadar çarpışan ve vuruşan kesimler bu ülkenin faal ve zinde gençleriydi. Bunu basit sağ sol kavgası şeklinde göstermeye çalışan iç ve dış odaklar, olayların saptırılmasına ve bu olaylardan sağlıklı dersler çıkarılmasına ve sağlıklı neticeler elde edilmesine engel olmaya çalıştılar.

Esasen bir yanda beyinleri tamamen kirlenmiş, dışarıdan ithal fikirlerle akılları büsbütün çelinmiş bir gençlik, diğer yanda ise her şeyi ile bu ülkenin özün–den ve cevherinden oluşan bütün fikri donanımlarıyla mutlak anlamda yerli ve milli unsurlarla mücehhez bir gençlik... Ya bu cennet vatan, bu memleketin kandırılmış gençlerinin yardımıyla 'Kuzey Ayısı' tarafından işgal edilecekti ya da savunma ve direnme hakla–rını kullanan ülkücü gençler tarafından korunacaktı. İşte dönemin bu şartları devam ederken iç dinamikler dış dinamikleri de yanına alarak beraberce gerçekleştirdikleri darbe, Türk milletinin yetiştirdiği elit ve mümtaz bir kuşağı silme hatta yok etme noktasına götürdü. Büyük matemler, idamlar, işkenceler, sürgünler, firarlar, ölümler ve haksız yere çekilen cezalar yaşandı. Hanümanlar söndü, ülkemiz yetimler ve umutsuzlar yurduna döndü. İdealist bir neslin geleceği elinden alınarak Türkiye eyyamcı ve çıkarıcı bir kuşağın eline teslim edildi. Bundan ötürü biz, az da olsa bu dönemin bir parçası olarak, gücümüz yettiğince ve yasalar el verdi–ği ölçüde bunu anlatmaya çalıştık. Burada amaç gerçe–ğin özünü gelecek kuşaklara olduğu gibi yansıtmaktı.

Bunu da başından sonuna kadar günlük değil, bir roman türünde yazarak yerine

getirmeye çalıştım. Zira günlüğün okunmasının zorluğunu bilenlerdenim. Kendimle ilgili bireysel ve toplumsal temaslarda her şeyi olduğu gibi ortaya koymanın yollarını ara-dım. Bana karşı yapılan işkenceleri ve hakaretleri gizleme yoluna gitmedim. Hapishanede yatışım süresince önde yürüdüklerimi de arkadan takip ettiklerimi de hiç alınganlık göstermeden açıklıkla yansıtmayı ken-dime görev bildim. Genelde arkadaşlarımın teveccühü İle gittiğim her cezaevinde bana tevdi edilen yetkileri sorumluluk bilinciyle davamın selâmeti yönünde en iyi bir şekilde kullanmaya özen gösterdim. Taşmedrese'yi veya Makam-ı Yusufiye'yi idealize etme yoluna teves-sül etmedim. 'Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz' sözünden hareketle yola çıktım. Korktuklarımı da korkmadıklarımı da hiçbir komplekse kapılmadan açık yüreklilikle izah etmekten çekinmedim. Ola gelen şeyleri kahramanlaştırma cihetine gitme gereği duymadım. Gerçeğin özü neyse ona sarıldım. Ümitlerimi de yeis-lerimi de gocunmadan ifade etmeye özen gösterdim. Yazarken mutlak doğrular veya mutlak yanlışlar peşinde koşmadım. Kimseyi olağanüstü veya olağandışı gösterme niyetinde olmadım. Hele özümle ilgili gerçeği yansıtırken güçlü ve güçsüz taraflarımı aşikârca meydana koydum. Diğer yandan bu kitapta dolaştırılmak zorunda bırakıldığım yedi sekiz cezaevinin bir kısmına, ikiden fazla geri döndüğüm yerlerde başımdan geçen olaylara ekonomik sosyal, siyasal, kültürel ve etnik yaklaşımlar çerçevesinde yorumlar katarak analitik neticeler çıkarma gereği duydum. Her zaman nefretle baktığım komünizm, materyalizm, kapitalizm ve gayr-ı milli düşünce akımlarını incelemekte yarar, taşımaktan daima onur duyduğum Türk-İslam Ülküsü fikir sistemine yaklaştırmakta ise zarar gördüğümü hassaten belirtmek istiyorum. Özellikle bu kitabımın devamı olacak olan ikinci kitabımda direnci, azmi, sebatı, fedakârlığı, bilgi birikimi, feraset ve basireti en üst noktada olan arkadaşlarımın tanıtımına daha fazla ağırlık vermeyi kendimde bir vefa borcu görüyorum. Tıpkı Mamak'ta olduğu gibi Malatya bataklığına gömülmek istenen ülkücü kadroların direniş, şahlanış

ve baş kaldırış hareketini ibretle gözler önüne sermek istiyorum.diyor."Gerisi kitabın tamamında...